

1886-07-20

AFSENDER

Johan Lange

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

København

Omtalte personer:

Johan Lange

Petrine Lange

Agnete Skovgaard

Joakim Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:

Mappe 48 nr. 14

DOKUMENTINDHOLD

Agnete Skovgaards far, Johan Lange, skriver og ønsker god bedring til Agnete. Han fortæller, at han og Eline Lange er ensomme derhjemme, da alle børnene er bortrejst.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 14

Kjøbenhavn d. 20 Juli 1886.

Kjære Børn!

I denne trange Tid ere I ikke af vore Tanker, og vi beklage kun at vi ikke selv kunne være hos Eder og hjælpe til at holde Modet oppe, ligesom at der ligger 5 Dage mellem et Brevs Afsendelse derfra og dets Modtagelse her, thi deraf følger jo, at Tilstanden kan være aldeles forskjellig naar Brevet modtages fra dengang det blev skrevet. Vi lode uheldigvis nogle Dage gaa hen uden at skrive i Sygdommens Begyndelse, da vi haabede snart at høre om god Bedring, og derved ere I blevne nogle Dage uden Brev herfra, men siden d. 9de have vi skrevet hver anden eller hver Dag; maaské kan der være gaaet et Brev tabt, men Telegrammet som blev sendt d. 16de haabe vi dog at I have modtaget.

De sidste Efterretninger fra d. 15-16de lyde dog saa vidt vi skønne, noget bedre, naar kun vor kjære elskede Agnete kunde faa

-2-

lidt mere ro i sindet, men disse nervøse Ængstelser følge jo altid med den Sygdom, hvad jeg kjender af Erfaring. Men naar den kjedelige Feber er borte, saa vil ogsaa Kræfterne og med dem den gamle Ro i Sindet og lyse Blik paa Livet vende tilbage.

Jeg traf paa Gaden idag Zahrtmann, fra hvem jeg skal hilse og ønske god Bedring; han sagde, at i Italien, naar en Feber er overstaaet, er Reconvalescensen vidunderlig hurtig, hvorpaa han nævnte forskjellige Exempler. Vi vil haabe, at hans Ord ogsaa maa gaa i Opfyldelse for Eder især i Civitas sunde Luft. Ja vi haabe sikkert at Vor Herre vil være os saa naadig at vi maa gjensé vor kjære Agnete karsk og glad til Efteraaret.

Vi leve temmelig ensomt i denne Tid, alle rejse og vore egne Trækfugle ere ogsaa fløjne bort, saa at Moder, Ingrid, Thora og jeg udgjøre den hele Husstand. Jonathan er i Sorø, tager derfra til Fyen og ender i Aarhus, hvor han er indbudet af Hjalmer Jensen. P. Margrete er paa Askov og

-3-

vil derefter besøge Faster Mine, til hvem ogsaa Ingrid snart tager over for

at hjælpe hende med Husvæsenet og adsprede hendes Ensomhed. Om kort Tid vente vi Moster Hanne med hendes Smaapiger, hvilket vil gjøre en Afvexling imod den nuværende Ensomhed. Vi har først i Gaar og i Dag havt rigtig Sommer, i lang Tid har det ellers været kjøligt og blæsende Veir, saa at vi ikke have kunnet benytte Haven saa meget som vi kunde ønsket. Ingrid har overtaget Agnetes gamle Forretning i Haven med at plukke Jordbær og Blomster og sætte Bouketter, men i den sidste Retning har hun ikke endnu naaet Agnetes Dygtighed. Caroline besøger os jævnligt, især i disse Dage, da Theodora har faaet Orlov til at besøge sit Hjem. –

Nu har jeg fortalt hvad der nærmest laa forhaanden, om vort eget Hjem, da jeg antager, at alle Smaating herfra interessere Eder; om Verden udenfor har jeg kun lidt at fortælle, da vi kun lidet komme udenfor Husets Enemærker, dog vare Moder og jeg for nogen

-4-

Tid siden henne at høre svensk Opera i Dagmar Theatret, og vare meget tilfredse med denne lille Udskejelse, der skaffede os en virkelig musikalsk Nydelse.

Nu vil jeg slutte Brevet for at det kan komme med det næste Tog, og jeg kan ikke slutte bedre end med det Ønske og sikkre Haab, at Vor Herre vil vende alt til det bedste, og det vil han sikkert, thi vi véd jo at Alt skal tjene dem til Gode, som elske Gud.

Tusind Kys til min kjære velsignede Agnete fra Fader.

Kjøbenhavn d. 20 Juli 1886.

Kære Børn!

I denne travle Tid ere I ikke af vore
Tænkter, og vi bedlegge dem at vi ikke selv
kunne være hos Eds og hjælpe til at holde
Modet i jevne, ligesom at der ligger 5 Dage mellem
et Brevs Afsendelse herfra og erts Modtagelse
her, thi naar følger jo, at Tilstanden den være
aldrig forfærdelig naar Brevet modtages fra
Ungarn og blev sendt. Vi lode uheldigvis
nogle Dage gaa hen uden at skrive i Tydskum
med Begyndelse, da vi havde snart at
høre om jeres Bedring, og desuden ere I blivne
nogle Dage uden Brev herfra, men siden d. 9^{de}
have vi skrevet hver aften eller hver dag;
men ikke den der være gaaet et Brev færdigt,
men Telegrammet som blev sendt d. 16^{de}
have vi dog at I have modtaget.

De sidste Efterretninger fra d. 15-16de lyde
dog saa vitt vi seerne, noget bedre, naar
den var kjære elskede Agnete kunde faa

litt mere Ro i Sindet, men dog nervøse
Angstelser følge jo altid med den Sygdom,
hvad jeg spandt af Erfaring, Men naar den
kjedelige Feber er borte, og vil opsees Kraftene
og med dem den gamle Ro i Sindet og Lyse Blod
paa Livet vende tilbage.

Jeg traf paa Gæstet dr. Lobatmann, fra hvem
jeg skal hilsne og ønske god Bedring; han siger,
at i Italien, naar en Feber er overstaaet, er
Reconvalescensen utvunderlig hurtig, hvorpaa han
naar forskellige Exemplar. Vi vil haabe,
at hans Ord ogsaa maa gaa i Opfyldelse for
Eders isor i Civitas rundt Luft. Ja vi haaber
virkent at Vor Herre vil vore os saa naadig
at vi maa gjenne vor Ejers Agtelse kære
og glad til Eftersynet.

Vi leve hemmelig ensomt i denne Tid,
alle rejse og vore egne Trøstelse ere gaaet
fløjne bort, saa at Moder, Ingeniør, Thora
og jeg indgaae den hele Hverdag. Jønsen
thaw er i Sorø, Læge Dr. fra til Lyng og end
i Aarhus, hvor han er indtrædet af Høst
Jenssen. P. Kargeste er paa Nørre og

et sneftes Besøg. Fæstet Mine, til hvem
og saa Ingrid snart lagde over for at hjælpe
hende med Husholdningen og adskilde hendes
Eensomhed. Om kort Tid ventede vi Mødet
Hanne med hendes Smagstager, hvilket vil give
en Afveksling med den uensomme Eensomhed.
Vi har først i Gaar og i Dag haft rigtig
Sommer, i lang Tid har det ikke været lyst
og blomstrende Veir, saa at vi ikke have kunnet
benytte Haven saa meget som vi havde ønsket.
Ingrid har overtaget Agnetas gamle Forretnings
i Haven med at plukke Jordbær, Blomster
og sætte Børstetter, saa i den sidste Retning
har hun ikke endnu maalt Agnetas Dygtighed.
Caroline berøges os jævnligt, der i disse Dage,
der Theodora har faaet Orlov til at besøge
et Hjem.

Vi har jeg fortalt hvad den nærmeste har
forhaandlet, om vort eget Hjem, der jeg anstiller,
at alle Smagning herfor interessere sig,
om Verden udenfor har jeg kun lidt at for
stille, da vi kun lidt kommer udenfor Husets
Eensomhed, dog vare Mødet og jeg for nogen

Jeg vilde kunne at høre svensk Opera;
Dagmar Theatret, og være meget tilfreds
med den lille Udvejelse, der skaffer os
en virkelig musikalsk Nydelse.

Nu vil jeg slutte Brevet for at det
kan komme med det næste Bogen, og jeg kan
deri slutte bedst end med det Guds og Jællers
Haab, at Vor Herre vil vandre alt til det
bedste, og det vil han sikkert, thi vi ved
jo at alt skal blive den til Gode, som
elske Gud.

Tusind Kys til min søde velsoynde
Agneta fra Fader.